

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1407/2013

av den 18 december 2013

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd ⁽¹⁾,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ⁽²⁾,

efter att ha hört rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Statlig finansiering som uppfyller kriterierna i artikel 107.1 i fördraget utgör statligt stöd och ska anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i fördraget. Enligt artikel 109 i fördraget får rådet fastställa vilka kategorier av stödåtgärder som är undantagna från denna anmälningskyldighet. I enlighet med artikel 108.4 i fördraget får kommissionen anta förordningar avseende dessa kategorier av statligt stöd. Genom förordning (EG) nr 994/98 beslutade rådet, i enlighet med artikel 109 i fördraget, att stöd av mindre betydelse kan utgöra en sådan kategori. Med denna utgångspunkt anses stöd av mindre betydelse, dvs. stöd som beviljas ett enda företag under en angiven period och inte överskrider ett bestämt fast belopp, inte uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget, och omfattas därför inte av anmälningsförfarandet.

- (2) Kommissionen har i flera beslut förtydligat begreppet stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Kommissionen har också redogjort för sin politik när det gäller ett tak för stöd av mindre betydelse under vilket artikel 107.1 inte anses vara tillämplig, först i sitt meddelande om försumbart stöd ⁽³⁾ och sedan i kommissionens förordningar (EG) nr 69/2001 ⁽⁴⁾ och (EG) nr 1998/2006 ⁽⁵⁾. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordning (EG) nr 1998/2006 bör man se över några av de villkor som föreskrivs i den förordningen och ersätta den.

- (3) Det är lämpligt att behålla taket på 200 000 euro för stöd av mindre betydelse som ett enda företag kan få per medlemsstat under en treårsperiod. Detta tak behövs fortsättningsvis för att garantera att alla åtgärder som omfattas av denna förordning inte kan anses påverka handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen.

- (4) Med företag avses vid tillämpningen av konkurrensreglerna i fördraget en enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och hur den finansieras ⁽⁶⁾. Europeiska unionens domstol har fastställt att alla enheter som (rättsligt eller faktiskt) kontrolleras av samma enhet bör betraktas som ett enda företag ⁽⁷⁾. Av rättssäkerhetsskäl och för att minska den administrativa bördan bör det i denna förordning ges en uttömmande förteckning över tydliga kriterier för att

⁽¹⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 229, 8.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens meddelande om försumbart stöd (EGT C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Mål C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., REG 2006, s. I-289.

⁽⁷⁾ Mål C-382/99, Nederländerna mot kommissionen, REG 2002, s. I-5163.

avgöra när två eller flera företag inom samma medlemsstat ska betraktas som ett enda företag. Kommissionen har bland de fastställda kriterierna för definition av "anknutna företag" i definitionen av små och medelstora företag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽¹⁾ och bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 ⁽²⁾ valt ut de kriterier som är lämpliga vid tillämpningen av denna förordning. Kriterierna är redan kända för myndigheter och bör med tanke på tillämpningsområdet för denna förordning tillämpas på såväl små och medelstora företag som stora företag. Dessa kriterier bör garantera att en grupp av anknutna företag betraktas som ett enda företag vid tillämpningen av regeln för stöd av mindre betydelse, men att företag som inte har något förhållande till varandra förutom att vart och ett av dem har en direkt koppling till samma offentliga organ bör behandlas som separata företag. Hänsyn tas därför till den specifika situation som råder för företag som kontrolleras av samma offentliga organ, och som kan ha oberoende beslutsbefogenhet.

- (5) Med hänsyn till att de företag som är verksamma inom vägtransportsektorn i genomsnitt är små är det lämpligt att behålla ett tak på 100 000 euro för företag som utför godstransporter på väg för andras räkning. Tillhandahållande av en integrerad tjänst där den faktiska transporten endast är ett inslag, t.ex. flyttningstjänster, post- eller budtjänster eller avfallshämtning och -hantering, bör inte betraktas som en transporttjänst. Med tanke på överkapaciteten inom sektorn för godstransporter på landsväg och de transportpolitiska målen när det gäller trafikstockningar och godstransporter, bör denna förordning inte omfatta stöd för inköp av vägtransportfordon till företag som utför godstransporter på väg för andras räkning. Mot bakgrund av utvecklingen av persontrafiken på väg är det inte längre lämpligt att tillämpa ett lägre tak för denna sektor.
- (6) Mot bakgrund av de särskilda regler som gäller för primärproduktionen inom jordbruks-, fiske- och vattenbrukssektorn och risken för att stödbelopp som ligger under det tak som föreskrivs i denna förordning ändå kan uppfylla kriterierna i artikel 107.1 i fördraget, bör förordningen inte gälla de sektorerna.
- (7) Med tanke på likheterna mellan bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och andra produkter bör denna förordning även gälla bearbetning och saluföring

av jordbruksprodukter under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Varken uppgifter som måste utföras på gården för att förbereda en produkt för försäljning i första ledet, till exempel skörd, slätter och tröskning av spannmål eller packning av ägg, eller försäljning i första ledet till återförsäljare och förädlare bör i detta sammanhang anses som bearbetning eller saluföring.

- (8) Europeiska unionens domstol har slagit fast att så snart unionen har lagstiftat om en gemensam organisation av marknaden för en viss jordbrukssektor, är medlemsstaterna skyldiga att avstå från åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag från den ⁽³⁾. Därför bör denna förordning inte gälla stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps eller släpps ut på marknaden. Den bör heller inte tillämpas på stöd som är kopplat till en skyldighet att dela stödet med primärproducenter.
- (9) Denna förordning bör inte tillämpas på exportstöd och stöd som är avhängigt av att inhemska produkter används framför importerade. Den bör framför allt inte omfatta stöd till att bygga upp och driva ett distributionsnät i andra medlemsstater eller i tredjeländer. Stöd som avser kostnader för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad i en annan medlemsstat eller tredjeländ utgör normalt inte exportstöd.
- (10) Den treårsperiod som ska beaktas vid tillämpningen av denna förordning bör vara rörlig, vilket innebär att det totala belopp som företaget har fått i stöd av mindre betydelse under det berörda beskattningsåret och under de två föregående beskattningsåren ska fastställas varje gång ett nytt stöd av mindre betydelse beviljas.
- (11) Om ett företag är verksamt inom sektorer som inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning och även är verksamt inom andra sektorer eller bedriver andra verksamheter, bör denna förordning tillämpas på dessa andra sektorer eller verksamheter under förutsättning att berörd medlemsstat på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att stöd av mindre betydelse inte beviljas för verksamheten inom de sektorer som inte omfattas av denna förordning. Samma princip bör gälla när ett företag är verksamt inom sektorer som omfattas av lägre tak för stöd av mindre betydelse. Om det inte kan garanteras att verksamheterna inom sektorer för vilka lägre tak för stöd av mindre betydelse gäller

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (EUT L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Mål C-456/00, Frankrike mot kommissionen, REG 2002, s. I-11949.

- verkligen får stöd av mindre betydelse endast upp till dessa lägre tak, bör det lägsta taket tillämpas på alla de verksamheter som företaget bedriver.
- (12) Denna förordning bör föreskriva regler som garanterar att högsta stödnivåer som föreskrivs i särskilda förordningar eller kommissionsbeslut inte kan kringgås. Den bör också innehålla tydliga regler om kumulering som är lätta att tillämpa.
- (13) Denna förordning utesluter inte möjligheten att en åtgärd kanske inte betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget på andra grunder än de som anges i denna förordning, t.ex. därför att åtgärden är förenlig med principen om marknadsekonomiska aktörer eller därför att åtgärden inte innebär någon överföring av statliga medel. Särskilt utgör unionsfinansiering som förvaltas centralt av kommissionen, och som inte direkt eller indirekt kontrolleras av medlemsstaten, inte statligt stöd och bör inte beaktas vid bedömningen av om det relevanta taket iaktas.
- (14) Med hänsyn till behovet av insyn, likabehandling och effektiv kontroll bör denna förordning endast tillämpas på stöd av mindre betydelse för vilket det är möjligt att i förväg räkna ut den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att en riskbedömning behöver göras ("genomsynligt stöd"). En sådan exakt beräkning kan till exempel göras för bidrag, räntesubventioner och begränsade skattelättnader eller andra instrument som föreskriver en övre gräns som garanterar att det relevanta taket inte överskrids. En övre gräns innebär att så länge som det exakta stödbeloppet inte är känt eller ännu inte är känt måste den berörda medlemsstaten anta att beloppet motsvarar den övre gränsen för att garantera att flera stödåtgärder tillsammans inte överskrider det tak som föreskrivs i den här förordningen och för att tillämpa reglerna om kumulering.
- (15) För att säkerställa insyn, likabehandling och en korrekt tillämpning av taket för stöd av mindre betydelse bör medlemsstaterna använda samma beräkningsmetod. I syfte att underlätta denna beräkning bör stödbelopp som inte betalas ut i form av kontantbidrag omräknas till motsvarande bruttobidragsekvivalent. Vid beräkningen av bruttobidragsekvivalenten för olika typer av genomsynligt stöd som inte är bidrag eller för stöd som betalas ut i flera omgångar måste man använda de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att tillämpningen av reglerna för statligt stöd ska vara enhetlig, överblickbar och enkel bör de marknadsräntor som används vid tillämpningen av denna förordning vara de referensräntor som fastställs i meddelandet från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor ⁽¹⁾.
- (16) Stöd som ingår i lån, bl.a. riskfinansieringsstöd av mindre betydelse som tar formen av lån, bör betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att förenkla handläggningen av små lån med kort löptid bör det i denna förordning föreskrivas en tydlig regel som är lätt att tillämpa och tar hänsyn till både lånets belopp och löptid. Baserat på kommissionens erfarenhet kan bruttobidragsekvivalenten för lån som garanteras av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och som uppgår till antingen högst 1 000 000 euro under en femårsperiod eller 500 000 euro under en tioårsperiod inte anses överstiga taket för stöd av mindre betydelse. Med tanke på de svårigheter som är förknippade med att beräkna bruttobidragsekvivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet, bör denna regel inte gälla sådana företag.
- (17) Stöd i form av kapitaltillskott bör inte anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet ligger under taket för stöd av mindre betydelse. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder som tar formen av investeringar i aktier eller därmed likställt kapital enligt riktlinjerna för riskfinansiering ⁽²⁾ bör inte betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse, utom om den berörda åtgärden innebär att man tillhandahåller kapital som inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse.
- (18) Stöd som ingår i garantier, bl.a. riskfinansieringsstöd av mindre betydelse som tar formen av garantier, bör betraktas som genomsynligt om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i kommissionens tillkännagivande för den berörda företagstypen ⁽³⁾. För att förenkla behandlingen av kortfristiga garantier som utgör säkerhet för högst 80 % av ett relativt litet lån bör denna förordning innehålla en tydlig och lättillämplig regel som beaktar både beloppet för det underliggande lånet och garantins löptid. Denna regel bör inte gälla för garantier för underliggande transaktioner som inte utgör ett lån, till exempel garantier för egetkapitaltransaktioner. Om garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, det garanterade beloppet uppgår till högst 1 500 000 euro och garantin har en löptid på högst fem år kan garantin anses ha en bruttobidragsekvivalent som inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse. Detsamma gäller om garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, det garanterade beloppet uppgår till högst 750 000 euro och garantin har en löptid på högst tio år. Dessutom kan medlemsstaterna använda en metod för att beräkna bruttobidragsekvivalenten för garantier som anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning inom området för statligt stöd, tillämplig vid samma tidpunkt, och

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag (EUT C 194, 18.8.2006, s. 2).

⁽³⁾ Till exempel, kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

som kommissionen godtagit stå i överensstämmelse med tillkännagivandet om garantier, eller något tillkännagivande som ersatt det, under förutsättning att den metod som godtagits uttryckligen avser den typ av garanti och den underliggande typ av transaktion som det är fråga om när denna förordning tillämpas. Med tanke på de svårigheter som är förknippade med att beräkna bruttobidragsekivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet, bör denna regel inte gälla sådana företag.

- (19) Om en stödordning för stöd av mindre betydelse genomförs via finansiella intermediärer bör det säkerställas att dessa inte mottar något statligt stöd. Detta kan ske exempelvis genom att kräva att finansiella intermediärer som får statliga garantier ska betala avgifter som följer marknadspriserna eller till fullo överföra fördelarna till de slutliga stödmottagarna, eller genom att taket för stöd av mindre betydelse och övriga villkor i denna förordning iaktas även av intermediärerna.
- (20) Efter anmälan från en medlemsstat kan kommissionen undersöka om en åtgärd som inte är ett bidrag, ett lån, en garanti, ett kapitaltillskott eller en riskfinansieringsåtgärd i form av en investering i aktier eller därmed likställt kapital leder till en bruttobidragsekivalent som inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse och därför skulle kunna omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- (21) Det är kommissionens skyldighet att se till att reglerna om statligt stöd följs, och i enlighet med den samarbetsprincip som fastställs i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen bör medlemsstaterna underlätta fullgörandet av denna uppgift genom att införa de verktyg som krävs för att säkerställa att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljas ett enda företag på grundval av regeln om stöd av mindre betydelse inte överskrider det fastställda taket. Därför bör medlemsstaterna, när de beviljar stöd av mindre betydelse, informera det berörda företaget om storleken på stödet av mindre betydelse och dess karaktär av stöd av mindre betydelse genom att hänvisa till denna förordning. Det bör åligga medlemsstaterna att övervaka beviljat stöd för att se till att de relevanta taken inte överskrider och att kumuleringssreglerna efterlevs. För att uppfylla den skyldigheten bör den berörda medlemsstaten, innan den beviljar sådant stöd, från stödmottagaren få en redogörelse för annat stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning eller en annan förordning om stöd av mindre betydelse som företaget fått under det berörda beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Alternativt bör det vara möjligt för medlemsstaterna att inrätta ett centralt register med fullständiga uppgifter om vilka stöd av mindre betydelse som beviljats och att kontrollera att varje nytt stöd inte överstiger det relevanta taket.
- (22) Innan en medlemsstat beviljar ett nytt stöd av mindre betydelse bör den kontrollera att taket för stöd av mindre

betydelse inte överskrider i den medlemsstaten genom det nya stödet av mindre betydelse och att övriga villkor i denna förordning är uppfyllda.

- (23) Med hänsyn till kommissionens erfarenhet på detta område, och särskilt med tanke på hur ofta det i regel är nödvändigt att se över politiken för statligt stöd, bör tillämpningsperioden för denna förordning begränsas. Om giltighetstiden för denna förordning löper ut utan att ha förlängts bör medlemsstaterna beviljas en anpassningsperiod på sex månader när det gäller stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller statligt stöd till företag inom alla sektorer med undantag för följande:
- Stöd till företag verksamma inom fiske- och vattenbrukssektorn, som omfattas av rådets förordning (EG) nr 104/2000 ⁽¹⁾.
 - Stöd till företag som är verksamma inom primärproduktion av jordbruksprodukter.
 - Stöd till företag som är verksamma inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter i följande fall:
 - Om stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden sådana produkter som köps från primärproducenter eller släpps ut på marknaden av de berörda företagen.
 - Om en förutsättning för stödet är att det helt eller delvis överförs till primärproducenter.
 - Stöd till exportrelaterad verksamhet riktad mot tredjeländer eller medlemsstater, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet.
 - Stöd som är avhängigt av att inhemska produkter används framför importerade.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter (EGT L 17, 21.1.2000, s. 22).

2. Om ett företag är verksamt inom de sektorer som avses i punkt 1 a, b eller c och även är verksamt inom en eller flera sektorer eller bedriver annan verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, ska denna förordning gälla stöd som beviljas för dessa senare sektorer eller verksamheter under förutsättning att berörd medlemsstat på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att verksamheterna inom de sektorer som undantas från tillämpningsområdet för denna förordning inte omfattas av stöd av mindre betydelse som beviljats i enlighet med denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *jordbruksprodukter*: produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter som omfattas av förordning (EG) nr 104/2000.
- b) *bearbetning av jordbruksprodukter*: varje process som en jordbruksprodukt undergår där den produkt som blir resultatet av processen också är en jordbruksprodukt, med undantag för verksamheter på jordbruksföretaget som är nödvändiga för att förbereda en animalie- eller växtprodukt för försäljning i första ledet.
- c) *saluföring av jordbruksprodukter*: att ställa fram eller visa upp en jordbruksprodukt i avsikt att sälja, erbjuda för försäljning, leverera produkter eller på annat sätt släppa ut produkter på marknaden, med undantag för primärproducentens försäljning i första ledet till återförsäljare eller förädlare samt eventuellt förberedande av produkten för sådan försäljning i första ledet; en primärförsäljares försäljning till slutkonsumenter ska betraktas som saluföring om den sker i separata lokaler som är särskilt avsedda för detta syfte.

2. *ett enda företag*: omfattar vid tillämpningen av denna förordning alla enheter som har minst ett av följande förhållanden till varandra:

- a) Ett företag innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i annat företag.
- b) Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.
- c) Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en bestämmelse i det företags stadgar.
- d) Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag förfogar till följd av en överenskommelse med andra aktieägare eller delägare i företaget ensamt över en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i det företaget.

Företag som har någon av de förbindelser som nämns i leden a–d i första stycket via ett eller flera andra företag ska också anses vara ett enda företag.

Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stödåtgärder ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför inte omfattas av anmälningskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget, om de uppfyller villkoren i denna förordning.

2. Det totala stödet av mindre betydelse per medlemsstat till ett enda företag får inte överstiga 200 000 euro under en period av tre beskattningsår.

Det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som beviljats per medlemsstat till ett enda företag som utför godstransporter på väg för annans räkning får inte överstiga 100 000 euro under en period av tre beskattningsår. Detta stöd av mindre betydelse får inte användas för förvärv av vägtransportfordon.

3. Om ett företag utför godstransporter på väg för andras räkning och även utför annan verksamhet som omfattas av taket på 200 000 euro, ska taket på 200 000 euro gälla för det företaget, under förutsättning att berörd medlemsstat på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att stödet till förmån för vägtransportverksamheten inte överstiger 100 000 euro och att inget stöd av mindre betydelse används för inköp av vägtransportfordon.

4. Stöd av mindre betydelse ska anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning oavsett dagen för utbetalning av stödet till företaget.

5. De tak som föreskrivs i punkt 2 ska gälla oberoende av stödets form och det mål som eftersträvas och oavsett om det stöd som medlemsstaten beviljar helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen. Perioden på tre beskattningsår ska fastställas på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten.

6. I samband med de tak som anges i punkt 2 ska stödet uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror som används ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.

Stöd som betalas ut i flera omgångar ska diskonteras till sitt värde vid den tidpunkt då det beviljas. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde ska vara den diskonteringsränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.

7. Om det relevanta tak som föreskrivs i punkt 2 överskrider på grund av att nytt stöd av mindre betydelse beviljas, kan inget av detta nya stöd omfattas av denna förordning.

8. Vid företagskoncentrationer och företagsförvärv ska allt stöd av mindre betydelse som beviljats någotdera av de tidigare företagen beaktas för att fastställa om eventuellt nytt stöd av mindre betydelse till det nya eller det förvärvande företaget överskrider relevant tak. Stöd av mindre betydelse som lagligen beviljats före koncentrationen eller förvärvet ska fortsatt anses vara lagliga.

9. Om ett företag delas upp i två eller flera separata företag ska stöd av mindre betydelse som beviljats före uppdelningen tilldelas det företag som gynnats av det, vilket i princip är det företag som tar över de verksamheter för vilka stödet av mindre betydelse har använts. Om en sådan tilldelning inte är möjlig ska stödet av mindre betydelse fördelas proportionellt på grundval av det bokförda värdet av de nya företagens egna kapital den dag uppdelningen reellt ägde rum.

Artikel 4

Beräkning av bruttobidragsekivalenten

1. Denna förordning ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att i förväg beräkna den exakta bruttobidragsekivalenten utan att göra någon riskbedömning (genomsynligt stöd).

2. Stöd som ingår i bidrag och räntesubventioner ska anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse.

3. Stöd i form av lån ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om

a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-; och

b) lånet är garanterat av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och lånet uppgår till antingen 1 000 000 euro (eller 500 000 euro för företag som utför godstransporter på väg) under en femårsperiod eller 500 000 euro (eller 250 000 euro för företag som utför godstransporter på väg) under en tioårsperiod; om ett lån utgör mindre än dessa belopp och/eller beviljas för en kortare period än fem år respektive tio år ska bruttobidragsekivalenten för det lånet beräknas som en motsvarande andel av det tillämpliga tak som föreskrivs i artikel 3.2; eller

c) bruttobidragsekivalenten har beräknats på grundval av den referensränta som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades.

4. Stöd i form av kapitaltillskott ska anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse endast om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse.

5. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder som tar formen av investeringar i aktier eller därmed likställt kapital ska endast betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om det kapital som ges till ett enda företag inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse.

6. Stöd i form av garantier ska behandlas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om

a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-; och

b) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet och det garanterade beloppet uppgår till 1 500 000 euro (eller 750 000 euro för företag som utför godstransporter på väg) och garantin har en löptid på fem år, eller det garanterade beloppet uppgår till 750 000 euro (eller 375 000 euro för företag som utför godstransporter på väg) och garantin har en löptid på tio år; om det garanterade beloppet är mindre än dessa belopp och/eller garantin har en kortare löptid än fem respektive tio år, ska bruttobidragsekivalenten för garantin beräknas som en motsvarande andel av det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2, eller

c) bruttobidragsekivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i ett tillkännagivande från kommissionen, eller

d) metoden för att beräkna garantins bruttobidragsekivalent, innan den genomförs,

i) har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning inom området för statligt stöd som är tillämplig vid samma tidpunkt och metoden av kommissionen godtagits stå i överensstämmelse med tillkännagivandet om garantier, eller ett tillkännagivande som ersatt det, samt

ii) denna metod uttryckligen avser den typ av garant och den typ av underliggande transaktion det är fråga om vid tillämpningen av denna förordning.

7. Stöd som ingår i andra instrument ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om instrumentet föreskriver ett tak som garanterar att det relevanta taket inte överskrids.

Artikel 5

Kumulering

1. Stöd av mindre betydelse som beviljas enligt denna förordning får kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas enligt kommissionens förordning (EU) nr 360/2012⁽¹⁾, upp till det tak som föreskrivs i den förordningen. Det får kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse upp till det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2 i denna förordning.

2. Stöd av mindre betydelse får inte kumuleras med statligt stöd som avser samma stödberättigande kostnader eller med statligt stöd för samma riskfinansieringsåtgärd, om sådan kumulering överstiger den högsta relevanta stödnivå eller det högsta tillåtna stödbelopp som gäller i varje enskilt fall på grundval av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen. Stöd av mindre betydelse som inte beviljas för eller kan tillskrivas specifika stödberättigande kostnader får kumuleras med annat statligt stöd som beviljats med stöd av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.

Artikel 6

Övervakning

1. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett företag stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning, ska medlemsstaten skriftligen underrätta företaget om det planerade stödbeloppet (uttryckt som bruttobidragsekivalent) och om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom att uttryckligen hänvisa till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till offentliggörandet av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om stöd av mindre betydelse beviljas i enlighet med denna förordning till olika företag på grundval av en viss stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, kan den berörda medlemsstaten välja att uppfylla denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det relevanta tak som anges i artikel 3.2 har nåtts. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en skriftlig redogörelse eller en redogörelse i elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse enligt denna förordning eller andra förordningar om stöd av mindre betydelse som mottagits under de två föregående beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret.

2. Om en medlemsstat har upprättat ett centralt register över stöd av mindre betydelse som innehåller fullständiga uppgifter

om samtliga stöd av mindre betydelse som beviljats av myndigheter i medlemsstaten, ska punkt 1 inte längre gälla från den tidpunkt då registret omfattar en treårsperiod.

3. En medlemsstat ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning först efter att ha kontrollerat att detta inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2 och att samtliga villkor i denna förordning är uppfyllda.

4. Medlemsstaterna ska registrera och sammanställa alla uppgifter som rör tillämpningen av denna förordning. Registren ska innehålla alla uppgifter som krävs för att det ska vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning har iakttagits. Uppgifter om individuellt stöd av mindre betydelse ska bevaras under tio beskattningsår från den dag då stödet beviljades. Uppgifter om en stödordning för stöd av mindre betydelse ska bevaras i tio beskattningsår från den dag då det sista individuella stödet beviljades enligt stödordningen.

5. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen inom tjugo arbetsdagar, eller inom den längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse i den mening som avses i denna förordning och enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit.

Artikel 7

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på stöd som beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller alla villkor som föreskrivs i förordningen. Stöd som inte uppfyller dessa villkor kommer att bedömas av kommissionen i enlighet med relevanta ramar, riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden.

2. Individuellt stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 2 februari 2001 och den 30 juni 2007 och som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 69/2001 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.

3. Individuellt stöd av mindre betydelse beviljat mellan den 1 januari 2007 och den 30 juni 2014 och som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 1998/2006 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.

4. När denna förordning upphör att gälla ska allt stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i den fortsatt omfattas av den i ytterligare sex månader.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 av den 25 april 2012 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 114, 26.4.2012, s. 8).

*Artikel 8***Ikraftträdande och giltighetstid**

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

Den ska tillämpas till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande
